

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Miroslava Makajeva, soudkyně Věry Pazderové a soudce Davida Krysky ve věci

žalobců: a) **M. K. M.**, narozena X
státní příslušnice Jihoafrické republiky
b) **C. E. K.**, narozena X
c) **J. K.**, narozen X
všichni bytem X
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
sídlem Varšavská 714/38, Vinohrady, Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Holešovice, Praha 7

o žalobách proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-07706/PP-2019

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobkyně a) vedeném pod sp. zn. OAM-07706/PP-2019.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit každému ze žalobců náhradu nákladů řízení ve výši 7 560 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Pavla Čížinského.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobci se třemi žalobami podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) shodně domáhají ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobkyně a) o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném ke dni podání žádosti (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Soud usnesením ze dne 13. 12. 2024, č. j. 54 A 67/2024-28, spojil řízení o žalobách žalobců vedená u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 54 A 67/2024, sp. zn. 41 A 49/2024 a sp. zn. 37 A 68/2024 ke společnému projednání pod sp. zn. 54 A 67/2024.
3. V žalobách se uvádí, že žalobkyně a) podala žádost dne 23. 4. 2019. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) zrušila rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátila k dalšímu řízení dne 27. 5. 2024. Žalovaný o věci dosud nerozhodl. Lhůta pro vydání rozhodnutí přitom podle § 169t odst. 6 písm. g) zákona o pobytu cizinců činí 60 dnů. Dne 21. 8. 2024 byla ke Komisi podána žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 18. 9. 2024 uložila žalovanému, aby *„do 60 dnů ode dne, kdy byly odstraněny nedostatky podání nebo ode dne, kdy marně uplynula lhůta, která byla žadatelce poskytnuta k odstranění vad podání a od doručení zprávy Policie České republiky o výsledku pobytové kontroly vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu“* žalobkyně.
4. Opatřením uložená lhůta 60 dnů není podle žalobců přiměřená vzhledem k tomu, že se rovná zákonné lhůtě pro vydání rozhodnutí, čímž je fakticky prodloužena na dvojnásobek, a že celé řízení trvá již od dubna 2019. Takto dlouhé řízení již překračuje lhůtu 6 měsíců, která je podle čl. 10 odst. 1 směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států nejdelší přípustná a dosahuje poloviny lhůty k podání nečinnosti žaloby. Nejasný je i počátek stanovené lhůty. Opatření ho váže na odstranění vad žádosti a doručení zprávy Policie ČR o pobytové kontrole. Žalobci přitom nemohou vědět, kdy bude policejní zpráva doručena ani zda nebyla pobytová kontrola provedena opakovaně na více místech. Nemohou tak vědět, kdy stanovená lhůta pro vydání rozhodnutí uplyne. Podle usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2022, č. j. 51 A 24/2022-35, žalobce prostředky ochrany před nečinností bezúspěšně vyčerpal i tehdy, pokud nadřízený orgán stanoví lhůtu tak dlouhou, *„že po žalobci nelze spravedlivě požadovat, aby vyčkával s podáním nečinnostní žaloby na její uplynutí.“* Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 2. 2023, č. j. 2 As 21/2020-34, *„[j]e-li přijaté opatření proti nečinnosti spojeno se lhůtou k vydání rozhodnutí, která je přiměřená, nastane bezvýsledné vyčerpání tohoto prostředku ochrany uplynutím takto stanovené lhůty. Žalobce má možnost tvrdit a prokázat, že stanovená lhůta je nepřiměřeně dlouhá, a uspěje-li, může se domoci dřívějšího meritorního projednání své žaloby.“* Žalobci proto mají za to, že prostředky ochrany před nečinností vyčerpali bezvýsledně.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobám nesouhlasí s tím, že je nečinný. Zrekapituloval, že ve věci již dvakrát rozhodl a Komise jeho rozhodnutí dvakrát zrušila a věc mu vrátila k novému projednání (naposledy rozhodnutím ze dne 23. 5. 2024). Žalovaný nyní činí nezbytné úkony za účelem vydání nového rozhodnutí ve věci. Dne 14. 10. 2024 obdržel informaci od

Policie ČR o výsledku pobytové kontroly. Ke dni vyjádření (3. 12. 2024) mu tedy lhůta stanovená opatřením Komise ze dne 18. 9. 2024 stále plyne. Žaloba je založena na nekonkrétním tvrzení, že žalovaný je nečinný. Ze správního spisu je však zřetelné, že žalovaný činí nezbytné úkony k posouzení žádosti a vydání rozhodnutí ve věci. O žádosti bude v nejbližší době rozhodnuto.

Skutková zjištění vyplývající z obsahu správního spisu

6. Žalobkyně a) podala dne 23. 4. 2019 žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Na území ČR žije její dcera a zeť [žalobkyně b) a žalobce c)].
7. Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2020, č. j. OAM-7706-23/PP-2019, žalovaný žádost žalobkyně a) zamítl. Komise rozhodnutími ze dne 19. 6. 2020, č. j. MV-63639-7/SO-2020, č. j. MV-63639-8/SO-2020 a č. j. MV-63639-9/SO-2020 zamítla odvolání žalobců. Krajský soud v Praze všechna tři rozhodnutí Komise ze dne 19. 6. 2020 rozsudkem ze dne 19. 11. 2021, č. j. 55 A 81/2020-42, zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Komise pak rozhodnutím ze dne 13. 1. 2022, č. j. MV-63639-26/SO-2020, rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2020 zrušila a věc mu vrátila k novému projednání.
8. Usneseními ze dne 9. 6. 2022, č. j. OAM-7706-51/PP-2019 a č. j. OAM-7706-52/PP-2019, žalovaný rozhodl, že žalobkyně b) a žalobce c) nejsou účastníky řízení. Tato usnesení Komise k odvoláním žalobkyně b) a žalobce c) rozhodnutími ze dne 2. 2. 2023, č. j. MV-214817-5/SO-2022 a č. j. MV-214817-6/SO-2022, zrušila.
9. Žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 1. 2024, č. j. OAM-7706-78/PP-2019, žádost žalobkyně a) znovu zamítl. Komise rozhodnutím ze dne 23. 5. 2024, č. j. MV-50014-5/SO-2024, toto rozhodnutí zrušila a věc vrátila žalovanému k novému projednání. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27. 5. 2024. Žalovaný rozhodl o žádosti žalobkyně a) ještě rozhodnutím ze dne 31. 1. 2024, č. j. OAM-7706-79/PP-2019; toto rozhodnutí však Komise prohlásila za nicotné rozhodnutím ze dne 23. 5. 2024, č. j. MV-50014-6/SO-2024.
10. Žalovaný opatřeními ze dne 9. 9. 2024 vyzval žalobce k odstranění vad žádosti (předložení dokladu o zdravotním pojištění) do 15 dnů ode dne jejich doručení. Dne 18. 9. 2024 byla výzva doručena zástupci žalobců. Dne 1. 10. 2024 žalobkyně a) doložila požadovaný doklad o zdravotním pojištění.
11. Opatřením proti nečinnosti ze dne 18. 9. 2024, č. j. MV-127069-4/SO-2024, Komise na základě „podání“ zástupce žalobců přikázala žalovanému, aby „do 60 dnů ode dne, kdy byly odstraněny nedostatky podání, nebo ode dne, kdy marně uplynula lhůta, která byla žadatelce poskytnuta k odstranění vad podání, a od doručení zprávy Policie České republiky o výsledku pobytové kontroly vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu [žalobkyně a)], č. j. OAM-07706/PP-2019“.
12. Dne 14. 10. 2024 obdržel žalovaný sdělení Policie ČR o výsledku pobytové kontroly na adrese X. Policie zde zastihla žalobkyni b), která sdělila, že žalobkyně a) nebydlí na této adrese, ale na adrese Y. Žalovaný pak požádal Policii ČR o provedení pobytové kontroly na této adrese. Dne 20. 11. 2024 obdržel sdělení Policie ČR o výsledku pobytové kontroly na adrese Y.

Posouzení žaloby soudem

13. Soud ověřil, že žaloby byly podány včas, osobami k tomu oprávněnými a splňují všechny formální náležitosti na ně kladené.
14. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo *bezvýsledně* vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
15. Za správního spisu vyplývá, že zástupce žalobců se obrátil na Komisi se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti. E-mailové zprávy ze dne 21. 8. 2024, jimiž se žalobci jednotlivě skrze svého zástupce obraceli na Komisi, jsou připojeny k žalobám. Komise pak vydala opatření proti nečinnosti ze dne 18. 9. 2024. Žaloby byly podány dne 14. 10. 2024, tedy necelý měsíc po vydání opatření Komise ze dne 18. 9. 2024.
16. V rozsudku ze dne 2. 2. 2023, č. j. 2 As 21/2020-34, č. 4453/2023 Sb. NSS, na který žalobci přílehlavě upozornili, rozšířený senát NSS shrnul vývoj judikatury v otázce bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti. Dřívější judikatura, která požadovala, aby prostředky ochrany proti nečinnosti byly bezvýsledně vyčerpány již v okamžiku podání žaloby, byla překonána nálezem Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20. Ten dovodil, že nesplnění uvedené podmínky představuje odstranitelnou překážku věcného projednání nečinnostní žaloby. Správní soud „*tudíž musí přihlížet k tomu, že v průběhu řízení nastal stav bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany ve smyslu § 79 s. ř. s., byť tu takový stav nebyl v době podání žaloby*“.
17. V projednávané věci žalobci prostředky ochrany proti nečinnosti vyčerpali a Komise žalovanému stanovila lhůtu pro vydání rozhodnutí. Žalobci však tvrdí, že stanovená lhůta není přiměřená.
18. Judikatura považuje za bezvýsledné vyčerpání prostředků proti nečinnosti i situaci, kdy nadřízený správní orgán sice opatření proti nečinnosti přijme, ale ani toto opatření nevede ke zjednání nápravy a vydání rozhodnutí (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 21/2020-34 a judikaturu tam citovanou). V citovaném rozsudku rozšířený senát připustil, že podmínka bezvýsledného vyčerpání opravných prostředků by byla splněna i tehdy, byla-li by lhůta stanovená nečinnému správnímu orgánu k vydání rozhodnutí nepřiměřená. Navazující judikatura (srov. např. rozsudky NSS ze dne 21. 4. 2022, č. j. 2 Azs 248/2021-34, a ze dne 27. 10. 2022, č. j. 1 Azs 171/2022-54) upřesnila, že je-li námitka nepřiměřenosti takové lhůty vznesena, soud se musí nejprve s takovou námitkou vypořádat. Teprve shledá-li takovou lhůtu přiměřenou, vyčká jejího uplynutí. Při zkoumání přiměřenosti lhůty stanovené nadřízeným správním orgánem musí soud jednak vzít v potaz, že žalovanému již uplynula zákonná lhůta k vydání rozhodnutí, dále pak dobu, po kterou nadřízenému správnímu orgánu trvalo vyřízení žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti. Stanovená lhůta by měla být podstatně kratší než lhůta stanovená zákonem; lhůtu o stejné délce lze akceptovat jen ve výjimečných případech (srov. rozsudek NSS č. j. 1 Azs 171/2022-54). Měřítkem přiměřenosti může být rovněž obsah opatření proti nečinnosti, fáze řízení, v níž bylo vydáno, nebo postup žalovaného správního orgánu po vydání opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 21/2020-34). Jestliže nadřízený správní orgán uloží vydat rozhodnutí v nepřiměřené lhůtě, žalobce může bez dalšího podat nečinnostní žalobu, neboť jde z hlediska ochrany jeho práv v podstatě o shodnou situaci, jako když správní orgán na žádost o opatření proti nečinnosti v zákonné

lhůtě nijak nezareaguje (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2023, č. j. 5 A 54/2022-37, či ze dne 18. 7. 2023, č. j. 10 A 81/2023-32).

19. Soud souhlasí se žalobci, že lhůta pro vydání rozhodnutí, kterou v projednávané věci stanovila Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 18. 9. 2024, byla nepřiměřená. Stanovená lhůta se rovná „základní“ lhůtě pro vydání rozhodnutí podle § 169t odst. 6 písm. f) [nyní písm. g)] zákona o pobytu cizinců. Z opatření ze dne 18. 9. 2024 přitom neplyne, že by v projednávané věci byly dány nějaké výjimečné okolnosti, které by takto dlouhou lhůtu opodstatňovaly. Žalobci mají také pravdu, že počátek stanovené lhůty je určen nejasně. Navíc tak Komise učinila na základě kritéria, s jehož vlivem na běh lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti o udělení povolení k přechodnému pobytu zákon vůbec nepočítá (doručení zprávy o bytové kontrole). Bytová kontrola navíc skutečně byla provedena opakovaně na různých adresách, a to s více než měsíčním vzájemným odstupem. Sdělení o výsledku pozdější z nich pak žalovaný obdržel až dne 20. 11. 2024, tj. dva měsíce po vydání opatření proti nečinnosti ze dne 18. 9. 2024. Nelze rovněž přehlédnout, že žalovaný více než tři měsíce od právní moci zrušujícího rozhodnutí Komise ze dne 23. 5. 2024 (a více než dva měsíce po tom, co mu Komise vrátila správní spis) bez zřejmého důvodu nečinil v řízení vůbec žádné úkony.
20. S ohledem na to, že lhůta stanovená opatřením ze dne 18. 9. 2024 byla nepřiměřená, soud konstatuje, že žalobci bezvysledně vyčerpali prostředky na ochranu proti nečinnosti. Žaloby jsou tedy věcně projednatelné.
21. Pro úplnost soud doplňuje, že i kdyby lhůtu stanovenou opatřením ze dne 18. 9. 2024 neshledal nepřiměřenou, tato lhůta by již ke dni rozhodnutí soudu marně uplynula. I kdyby se totiž počítala až ode dne, kdy žalovaný obdržel sdělení o bytové kontrole v O. (20. 11. 2024), byl by povinen ve věci rozhodnout nejpozději dne 20. 1. 2025.
22. Soud se proto zabýval žalobou věcně. Vycházel při tom z předloženého spisového materiálu a skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože účastníci řízení s takovým postupem souhlasili: žalovaný výslovně a žalobci mlčky.
23. Žaloba je důvodná.
24. Podle § 169t odst. 6 písm. f) [ve znění účinném od 1. 7. 2023 jde o písm. g)] zákona o pobytu cizinců ministerstvo o žádosti rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu.
25. Podle § 169t odst. 7 písm. c) zákona o pobytu cizinců (ve znění účinném od 2. 8. 2021; srov. čl. II bod 2 zákona č. 274/2021 Sb.) se v případě vydání povolení k přechodnému pobytu vydáním rozhodnutí rozumí převzetí bytové karty nebo průkazu o povolení k pobytu podle § 87b odst. 4.
26. Z ustálené judikatury vyplývá, že je-li rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc je mu vrácena k novému projednání a rozhodnutí a nelze-li ve věci znovu rozhodnout bezodkladně, běží lhůta pro nové rozhodnutí správního orgánu znovu ode dne právní moci zrušujícího rozhodnutí [srov. rozsudky NSS ze dne 26. 2. 2010, č. j. 5 Ans 6/2009-82, ze dne 25. 11. 2011, č. j. 2 Ans 11/2011-95, ze dne 9. 8. 2017, č. j. 5 Azs 151/2017-23, či ze dne 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020-31].

27. Poslední rozhodnutí žalovaného o žádosti žalobkyně a) bylo zrušeno a věc žalovanému k novému projednání vrácena rozhodnutím Komise ze dne 23. 5. 2024, č. j. MV-50014-5/SO-2024, které nabylo právní moci dne **27. 5. 2024**. Podle § 169t odst. 6 písm. f) [nyní písm. g)] zákona o pobytu cizinců byl žalovaný povinen znovu rozhodnout ve lhůtě 60 dnů. Posledním dnem lhůty tedy byl pátek **26. 7. 2024**.
28. Ze správního spisu je zjevné, že v této době žalovaný nečinil v řízení žádné úkony, a to až do vydání výzvy k odstranění vad ze dne 9. 9. 2024. Zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí tedy marně uplynula. Žalovaný ve věci dosud nerozhodl, a proto je nečinný.
29. Pro úplnost soud uvádí, že výzva ze dne 9. 9. 2024 ani úkony činěné v souvislosti s pobytovou kontrolou již neměly žádný vliv na běh lhůty pro vydání rozhodnutí. Tyto úkony samy o sobě nemají za následek přerušení řízení a ze správního spisu ani neplyne, že by žalovaný řízení přerušil. I kdyby tak však učinil, nemělo by přerušení řízení poté, co lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu již uplynula, za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu ani žádný vliv na její běh (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, a ze dne 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020-31, č. 4086/2020 Sb. NSS).
30. Pokud jde o věcnou legitimaci žalobců b) a c) [v případě žalobkyně a) jako žadatelky, a tedy hlavní (esenciální) účastnice řízení sp. zn. OAM-07706/PP-2019 ve smyslu § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o ní nemůže být sporu], dospěl soud k závěru, že také žalobci b) a c) jsou v dané věci aktivně věcně legitimováni. Žalobkyně b) a žalobce c), dcera a zeť žalobkyně a), se považují za účastníky uvedeného řízení a i správní orgány s nimi takto v zásadě jednají. Již v rozsudku č. j. 55 A 81/2020-42 zdejší soud považoval žalobkyni b) a žalobce c) jakožto účastníky řízení za aktivně legitimované k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného o žádosti žalobkyně a). Právě oni jako tvrzení rodinní příslušníci ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců jsou totiž primárními nositeli práva na sloučení rodiny (srov. Pořízek, P. Postavení občana EU (ČR) v řízení o povolení k přechodnému pobytu. In: Jílek, D., Pořízek, P. (eds.). *Pobyt cizinců. Vybrané právní problémy II*. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv, 2015, dostupné v Systému ASPI]. Na tomto závěru ničeho nemění ani to, zda jsou skutečně rodinnými příslušníky žalobkyně a) ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců, neboť tato otázka se týká merita projednávané věci. V řízení o povolení k přechodnému pobytu rodinných příslušníků občanů EU občan EU, o kterém cizinec – žadatel tvrdí, že je jeho rodinným příslušníkem ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců, musí mít postavení účastníka řízení (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2018, č. j. 46 A 16/2016-48). Jelikož žalobkyně b) i žalobce c) jsou účastníky řízení sp. zn. OAM-07706/PP-2019 a žalovaný je v tomto řízení nečinný, došlo nečinností žalovaného k zásahu do jejich právní sféry, a přísluší jim tedy aktivní věcná legitimace.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. Vzhledem k uvedenému soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně a) dne 23. 4. 2019. K tomu soud žalovanému stanovil s ohledem na § 81 odst. 2 s. ř. s. *in fine* lhůtu 30 dnů.
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Každému ze žalobců, kteří byli procesně plně úspěšní, soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 7 560 Kč, tj. celkem 22 680 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 16 680 Kč. Zástupci žalobců náleží

za vykonané úkony odměna vypočtená podle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „advokátní tarif“), a to i za úkony uskutečněné před spojením věcí (srov. přiměřeně závěry rozsudku NSS ze dne 21. 7. 2010, č. j. 1 Afs 96/2007-89, č. 2149/2010 Sb. NSS). Uvedenou částku tak tvoří odměna za dva úkony právní služby po 2 480 Kč (tj. částka 3 100 Kč snižená o 20 %) za každého ze žalobců [převzetí a příprava zastoupení a sepsí žalob podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu, k čemuž je dále třeba přičíst dvakrát režijní paušál po 300 Kč za každého ze žalobců jako náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobců není plátcem DPH (jeho registrace byla platná do 25. 8. 2023), nepostupoval soud podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Každému ze žalobců náleží třetina nákladů spojených se zastoupením advokátem. Konečně přiznanou náhradu nákladů řízení tvoří též zaplacené soudní poplatky za žalobu, na nichž každý ze žalobců uhradil 2 000 Kč. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 22 680 Kč, tj. 7 560 Kč každému ze žalobců, je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobců, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. února 2025

Miroslav Makajev, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.